

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 365/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Gulbišom, Němcovej 22, Košice, ktorou namietala porušenie čl. 2 ods. 2, čl. 144 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 37 C 20/2010 z 31. októbra 2011, postupom a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 97/2012 z 24. septembra 2013 a postupom a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 137/2014 z 10. marca 2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), ktorej obsahom bol návrh na rozhodnutie ústavného súdu v tomto znení:

„1. Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s právnom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 ústavy SR

- postupom Najvyššieho súdu SR v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavné práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s Čl. 36 ods. 1 Listiny a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktórnosť konania garantované v Čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst. 2 Listiny a to konaním a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 3. 2015 sp. zn. 8 Cdo/137/2014

- a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavné práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s Čl. 36 ods. 1 Listiny a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktórnosť konania garantované v Čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst. 2 Listiny a to konaním a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. 9. 2013 sp. zn. 6 Co/97/2012

- a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavné práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods. 1 ústavy

v spojení s Čl. 36 ods. 1 Listiny a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru ako i právo na rovnosť účastníkov v konaní dané čl. 47 ods. 3 ústavy v spojení s Čl. 37 ods. 3 Listiny a právo na kontradiktórnosť konania garantované v Čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst. 2 Listiny a to konaním a rozhodnutím Okresného súdu Košice I zo dňa 31. 10. 2011 pod sp. zn. 37 C/20/2010

- porušené boli.

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. 3. 2015 sp. zn. 8 Cdo/137/2014 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. 9. 2013 sp. zn. 6 Co/97/2012 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 31. 10. 2011 pod sp. zn. 37 C/20/2010 sa rušia a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur...“

Podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že napriek skutočnosti, že túto v mene sťažovateľky koncipoval kvalifikovaný právny zástupca, predložená sťažnosť sa vyznačuje absolútnym nedostatkom odôvodnenia námietky porušenia jednotlivých práv sťažovateľky uvádzaných v petite, ktoré je podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde potrebné považovať za jednu zo všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom. Odôvodnenie sťažnosti predkladanej ústavnému súdu pritom musí byť logické, kompaktné a dostatočne určité, pretože v spojení s petitom vymedzujú rozsah ústavného prieskumu dodržiavania základných práv a slobôd v konaní realizovanom

tým-ktorým orgánom verejnej moci. Okrem toho sťažovateľka nespĺnila ani osobitnú požiadavku vyplývajúcu z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože k sťažnosti nepripojila kópie napadnutých rozhodnutí všeobecných súdov, na ktorých by bol riadne vyznačený dátum nadobudnutia ich právoplatnosti; takéto rozhodnutia sú pritom podkladom na posúdenie dodržania lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu vyplývajúcej z § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľov nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010,

IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, III. ÚS 280/2013 a iné). Povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady (II. ÚS 117/05).

Keďže sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, ústavný súd ju z tohto dôvodu odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júla 2015